N°. 62. 1854.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 14 MAART.

NEDERLANDEN.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 6den Maart 1854, n°. 31, zijn benoemd:

tot plaatsvervangend kantonregter te Goor, *A. van Hoytema*, inspecteur der registratie aldaar;

tot plaatsvervangend kantonregter te Zaandam, mr. *W. B. Westerman*, advocaat aldaar; en

tot plaatsvervangend kantonregter te Wychen, mr. *C. J. van Waterschoot van der Gracht*, advocaat aldaar.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 7den Maart 1854, n°. 71, is benoemd tot kantonregter te Noordwijk, mr. *H. W. de Graaf*, thans griffier bij het kantongeregt te Woerden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

TURKIJE.

Onderscheiden berigten uit Konstantinopel melden dat de Porte bedenkingen had tegen het voornemen van het Oostenrijksche gouvernement om eenige aan zijn gebied grenzende Turksche gewesten te bezetten, ten einde er de orde en het gezag des Sultans te handhaven. De ministeriele Parijsche *Constitutionnel* zegt: » De Duitsche dagbladen spreken van het voornemen hetwelk bij het Weener kabinet zou bestaan om een bezettings-leger naar Bosnie, Herzegowina en Servie te zenden; zij stellen deze bezetting voor als bloot een voorzorgmaatregel zijnde, die dienen moet om te beletten dat de oproerige bewegingen, welke zich in de Grieksche provincien van het Turksche rijk voordoen, zich ten nadeele der integriteit van dat rijk verder uitbreiden.

» Wij gelooven dat deze verzekeringen der Duitsche bladen opregt zijn en dat Oostenrijk zuivere bedoelingen heeft. Evenwel kunnen wij niet vergeten dat Oostenrijk geen het minste regt heeft tot tusschenkomst in de Grieksche provincien van het Turksche rijk, ook niet tot tusschenkomst ten behoeve der Porte, behalve wanneer het daartoe door de Porte zelve wordt uitgenoodigd. Eene tusschenkomst tegen den wil des Sultans zou te veel op eene in-bezit-neming gelijken, om te kunnen aannemen dat zij op zoodanige wijze zou kunnen plaats hebben.

» Alzoo zouden Bosnie, Herzegowina en Servie niet door Oostenrijksche troepen kunnen worden bezet, dan voor zoover deze bezetting vooraf en vrijelijk door de Porte ware goedgekeurd.

De Oostenrijksche gezant heeft dan ook, gelijk ons uit Konstantinopel wordt gemeld, het Turksche kabinet gepolst, ten einde deszelfs oordeel dienaangaande te vernemen. Doch wel verre van toe te treden tot het plan van het Weener kabinet, schijnen de ministers des Sultans gezind om er nadrukkelijk tegen op te komen.

» Welligt zal de Porte door den loop der gebeurtenissen tot andere gedachten worden gebragt; doch zoolang zij de bezetting van Bosnie, Herzegowina en Servie door een Oostenrijksch leger gevaarlijker voor Turkije's afhankelijkheid acht dan de mogelijke revolutionaire bewegingen in die provincien, zoolang zal het Weener kabinet moeten afzien van de maatregelen die het tegen zoodanige bewegingen mogt beraamd hebben.

» Oostenrijk zou kunnen beweren dat die bewegingen, zoo nabij zijne grenzen, gevaarlijk voor de rust in zijn eigen gebied zouden zijn. Doch het kan dit gevaar afkeeren zonder bezetting der Turksche provincien, door alleen in zijne daaraan palende grenslanden troepen te vereenigen. Eene andere handelwijze zou klaarblijkelijk eene inbreuk zijn op de regten der Porte, en het Oostersche geschil nog al meer ingewikkeld maken."

Het genoemde Parijsche blad berigt verder het volgende op grond van particuliere brieven uit Konstantinopel van den 25sten Februarij jl.:

» Het was toen zeker dat de Engelsche en de Fransche vloot weder naar de Zwarte zee gaan zouden; en dit scheen aldra te zullen plaats hebben, te oordeelen naar de ijverige toebereidselen voor het vertrek,

» Er is steeds sprake van eene aanstaande wijziging in de zamenstelling van het Turksche kabinet, waarbij Reschid-pacha, de leider der Europeesch-gezinde partij, aan het hoofd des bewinds treden en de portefeuille van buitenlandsche zaken aan Ali-pacha overdragen zou.

» De jongste tijdingen die men te Konstantinopel ontvangen had uit de aan Griekenland grenzende Turksche provincien, hadden vrij wat bezorgdheid gebaard; en na raadpleging met de gezanten van Frankrijk en Engeland had de Porte besloten zich zonder dralen met ernstige klagten tot het Grieksche gouvernement te wenden. Dit gouvernement mag vrij beweren, bij monde van zijnen gezant te Konstantinopel, dat het niet in staat is zijne onderdanen te weêrhouden van vijandige handelingen tegen Turkije; de Porte wil aan zulke gezegden geen geloof langer hechten, omdat elke regering, hoe magteloos ook, steeds middelen heeft tot wering van al hetgeen misdadig is en op struikrooverij gelijkt. Wel verre nu van die middelen aan te wenden, heeft de Grieksche regering onder haar oog vrijscharen laten oprigten; en er zijn zelfs die beweren dat zij de oprigting derzelve bevorderd heeft. De Porte heeft dan ook het vaste voornemen om, indien zij stellig bewijs bekomt van oneerlijke handelingen der Grieksche bewindslieden, haren gezant uit Athene terug te roepen, en om gewapende magt te zenden ter beveiliging van haar grondgebied tegen verdere schendingen. Drie Turksche stoomfregatten met 5000 man landingstroepen zouden derhalve onverwijld naar de kust van Thessalie vertrekken, terwijl deze eerste expeditie door eene tweede, des noodig, gevolgd zou worden."

— Het volgende is ontleend aan een schrijven uit Konstantinopel van den 27sten Februarij, hetwelk de *Indépendance Belge* van haren berigtgever heeft ontvangen.

» Reschid-Pacha heeft in een onderhoud met den gezant van Griekenland, aan dezen uitdrukkelijk verklaard dat hij zijne reispassen zou ontvangen, zoo hij niet binnen een bepaalden tijd het onwraakbare bewijs leverde dat zijn gouvernement vreemd is aan den Griekschen opstand en al het mogelijke gedaan heeft om dien tegen te houden. De Grieksche gezant, de heer Metaxa, heeft met eenen vloed van schoone betuigingen geantwoord; doch het zal hem niettemin moeijelijk zijn het gevorderde bewijs te leveren; want het is algemeen bekend en wordt door de hier gevestigde Grieken met trotschheid verkondigd, dat de onlusten op de grenzen van Epirus van de zijde der Grieksche regering aangemoedigd zijn.

» Eenige Russische oorlogsstoombooten hebben het in den laatsten tijd gewaagd zich weder op eenige punten der Zwarte zee te vertoonen; eene daarvan is zelfs nabij Varna gezien; vijandelijkheden zijn echter, voor zooveel men weet, door dezelve niet gepleegd."

Het *Journal des Débats* zegt: » Wij hebben brieven uit Konstantinopel van den 25sten Februarij ontvangen. Zij melden ons dat de divisie der vereenigde vloot, die den 7den Februarij onder bevel van den Britschen schout bij nacht sir Edmund Lyons naar de Zwarte zee vertrokken was om een Turksch konvooi naar Battun te geleiden, in den Bosporus was teruggekomen. Zij had eene verkenning gedaan, tot Redout-Kaleh, op de grens van het Russische gebied, doch geen enkel Russisch oorlogsvaartuig ontmoet. De heenreis was zeer voorspoedig geweest, doch op de terugreis waren de schepen door een hevigen storm uiteengedreven en vrij wat gehavend.

» Er waren berigten uit Sebastopol ontvangen die verzekerden dat de geheele Russische vloot aldaar vereenigd was, en dat men er bezig was de middelen tot verdediging der stad te vermeerderen, vooral aan de landzijde, alwaar de bestaande fortificatien, naar het schijnt, veel te wenschen laten. Tot die werken werden, naar men zeide, veertig duizend menschen gebezigd, deels zeelieden, en deels manschappen van het garnizoen of inwoners der stad; niettegenstaande het ongunstige jaargetijde werd de arbeid zooveel mogelijk bespoedigd.

» Een opmerkelijk feit is dat de Roomsch-katholijke inwoners van Rustschuck aan de aldaar voorgevallen gevechten tegen de Russen werkdadig deel genomen hebben. Zij trokken met een kruis voorop naar de wallen der stad, en deden met ijver de dienst bij de batterijen. De oorlog aan den Donau wordt niet tusschen Christenen en Mohammedanen alleen gevoerd; ook de Katholijke Christenen zijn in de wapenen tegen de Grieken. In het leger van Omer-pacha telt men acht tot tien duizend Christen-vrijwilligers uit Albanie, die met niet minder verbittering dan de Turken tegen de Russen strijden; en men verzekert dat aldra twee tot drie duizend Christenen van den stam der Maroniten zich van den Libanon naar het leger van Omer-pacha zullen begeven om onder de Turksche banier aan den strijd deel te nemen."

— Een half-officieel Atheensch dagblad, de *Observateur*, geeft in zijn nommer van den 27sten Februarij omstandige berigten over den Griekschen opstand: het aantal opstandelingen groeide met elken dag aan; alom maakten de inwoners zich op, om zich te gaan voegen bij de belegeraars van Arta, alwaar reeds meer dan 2500 gewapende Christenen vereenigd waren.

Volgens een berigt uit Athene van den 3den Maart, was de citadel van Arta toen nog niet ingenomen: zij werd verdedigd door een Turksch garnizoen van 2000 man, hetwelk vrij wel van levensmiddelen en krijgsbehoeften voorzien was.

— De Londensche *Globe* zegt dat berigten uit Krajowa van den 1sten dezer het gerucht van eene achterwaartsche beweging der Russische troepen schijnen te bevestigen, zullende het rondom Kalafat gelegerde corps, zoodra de weêrsgesteldheid gunstiger werd, voor een groot gedeelte eene verder van den Donau gelegen positie gaan innemen. De voorgenomen aanval op Kalafat scheen vooreerst opgegeven te zijn.

De Londensche *Times* vaart wederom heftig uit tegen het erkende besluit der Pruissische regering om zich niet aan de Westersche mogendheden in den strijd tegen Rusland aan te sluiten. Het genoemde orgaan van het Britsche bewind roemt daarentegen het gedrag van Oostenrijk en zegt onder andere: » De door Oostenrijk aangenomen houding schijnt reeds te hebben bewerkt dat de Russen in Klein-Wallachye eene achterwaartsche beweging maken: de troepen die in de dorpen rondom Kalafat vereenigd waren, trekken af naar de rivier de Schyl; en de aanval waarmede die Turksche vesting bedreigd werd, schijnt voor onbepaalden tijd uitgesteld te zijn."

DUITSCHLAND.

Z. M. de Keizer van Oostenrijk is den 8sten dezer in München aangekomen, om zijne bruid te bezoeken.

Opmerkelijk is in de bestaande omstandigheden een artikel van het officiele orgaan der Beijersche regering, de *Neue Münchener Zeitung*, over de Oostersche quaestie, waarin onder anderen gezegd wordt: » De rol, welke Rusland in het laatste tijdperk onzer geschiedenis ten aanzien van Duitschland gespeeld heeft, is weinig geschikt geweest om in ons vaderland bijzondere sympathien voor die mogendheid op te wekken. Men behoefde slechts te herinneren aan Sleeswijk-Holstein, waar de nationale wenschen en verwachtingen der Duitsche vorsten zoowel als der Duitsche volken op den invloed van Rusland schipbreuk hebben geleden; aan de belemmerende tusschenkomst van Rusland bij de in de laatste jaren zoo ijverig beproefde, aan de behoeften des tijds meer beantwoordende wijziging der Duitsche staatsinrigting, en bij het plan eener algemeene vereeniging der Duitsche handels- en tolbelangen."

— Een der Pruissische regeringsorganen, die zich thans dagelijks de verdediging der Pruissische politiek ten taak stellen, de Berlijnsche *Zeit*, zegt den 11den dezer:

» Omdat Pruissen eene uitdrukkelijke aansluiting aan de politiek der Westersche mogendheden en hare oorlogstoerustingen van de hand gewezen heeft, daarom haast men zich te beweren, dat in de Pruissische politiek eene wending heeft plaats gegrepen.

» Maar waarin bestaat die wending, en waaruit blijkt zij? Heeft Pruissen ooit verklaard, dat het den inhoud der Weener protocollen met kracht van wapenen tegen Rusland zou doen gelden? Wel schijnt het als of Engeland en Frankrijk thans uit de Weener conferentien zulk eene verpligting voor hen, die daaraan hebben deel genomen, willen afleiden, maar zeker is het dat dit ten onregte geschiedt.

» Het Engelsch-Fransche bondgenootschap heeft met de Weener conferentien niets gemeen, het is geen noodzakelijk resultaat daarvan. De conferentien hadden geenszins den oorlog, maar alleen den vrede ten doel. Nadat men dit doel langs den weg der diplomatieke onderhandelingen niet heeft kunnen bereiken, nadat hiermede de conferentien feitelijk van zelve opgehouden hebben, moest het aan de afzonderlijke mogendheden vrijgelaten worden te besluiten hoe zij verder wilden handelen. Engeland en Frankrijk hebben van die vrijheid gebruik gemaakt door het sluiten van een afzonderlijk verbond. Tot dit verbond al dan niet toe te treden, moet aan de andere mogendheden, naar mate van hare bijzondere belangen, overgelaten worden.

Indien nu Pruissen na zorgvuldige overweging van zijne belangen tot het besluit is gekomen, om het voorstel der toetreding tot het Engelsch-Fransche of- en defensief verbond niet aan te nemen, dan kan men dit niet als eene afwijking van de tot dusverre door hetzelve gevolgde politiek beschouwen. In een verbond met Engeland en Frankrijk, met het oogmerk om Rusland te beoorlogen, zou aan Pruissen, als noodzakelijk gevolg zijner geographische ligging, bij voorkeur de moeijelijke en kostbare taak van eenen *landoorlog* te beurt vallen; en de onberekenbare offers, die Pruissen daarbij zou moeten brengen, vallen te zeer in het oog, dan dat het zonder eene hoogst dringende noodzakelijkheid daartoe zou mogen besluiten. Dat zulk eene noodzakelijkheid bestaat, kan men niet inzien.

» Indien Pruissens politiek de alliantie met de Westersche mogendheden van de hand wijst, dan raadpleegt zij alleen het welbegrepen belang des lands; maar door dit te doen heeft zij in geenen deele eene andere wending genomen."

ENGELAND.

In de zitting van het Britsche Hoogerhuis van jl. Vrijdag vroeg lord Shaftesbury van het gouvernement eenige opgaven betrekkelijk de mate van godienstvrijheid, die de Christenen in Turkije genoten; hij vestigde daarbij de aandacht op eene zinsnede in het jongste manifest van Keizer Nikolaas, waarin Frankrijk en Engeland gezegd worden zich bij de vijanden van het Christendom en van het regtzinnig geloof te scharen. Dit was, zeide lord Shaftesbury, eene geheel valsche voorstelling: integendeel, het was onloochenbaar dat in de laatste jaren door Turkije al het mogelijke gedaan was om den voortuitgang van het Protestantsche Christendom te bevorderen, en door Rusland om dien te stuiten. Keizer Nikolaas scheen niet alleen in het politieke maar ook in het godsdienstige gedreven te worden door de zucht om zijne onbeperkte heerschappij al verder uit te breiden. Van harte wenschte de spreker, dat Russen en Turken beide Europa verlieten en naar Azie terugkeerden; doch wanneer in de tegenwoordige omstandigheden gevraagd werd, aan wie van beide Engeland de voorkeur moest geven, aarzelde hij geen oogenblik om te verklaren, dat het de Turken ondersteunen en zich tegen Rusland verzetten moest, daar genen voorstanders en dezen tegenstanders waren van de godsdienstvrijheid. Hierop wees lord Shaftesbury in vele bijzonderheden aan, hoeveel verdraagzaamheid de Sultan in de laatste jaren jegens de Protestantsche zendelingpredikers in zijn gebied had betoond, terwijl het Russische gouvernement blijken van de grootste onverdraagzaamheid gaf. Ten slotte verklaarde hij de bekende zending van den vorst Mentschikoff te beschouwen als een gevolg vooral van de beduchtheid die bij Keizer Nikolaas was ontstaan door de vrijgevigheid des Sultans in godsdienstzaken. Hij vertrouwde dan ook dat Engeland, nu het, na zoo veel vruchtelooze pogingen tot eene vreedzame beslechting van het geschil, de wapenen opnam zonder baatzuchtige bedoelingen en alleen ter handhaving der eeuwige beginselen van geregtigheid, door den Almagtige in den strijd zou worden gezegend.

De minister van buitenlandsche zaken, lord Clarendon, dankte den spreker, omdat hij de aantijging van het Russische manifest treffend had wederlegd. Hij zeide groot gewigt te hechten aan de verklaringen en mededeelingen van eenen man welke zoo hoog in de godsdienstige wereld stond als lord Shaftesbury, dien hij de ziel noemde van al de Protestantsche genootschappen van godsdienstigen en weldadigen aard in Engeland. Was de oorlog een vloek, niets was gruwelijker dan een godsdienst-oorlog; en de poging van Rusland om aan den naderenden strijd een godsdienstig karakter te geven, verdiende ook naar des ministers oordeel de scherpste veroordeeling; deze poging was echter geheel mislukt, en had zelfs in Rusland bij het meer beschaafd publiek schipbreuk geleden op het volslagen gemis van feiten ten bewijze dat de Grieksche godsdienst in Turkije werkelijk gevaar liep. Hij vestigde de aandacht op het feit dat in de laatste twaalf maanden geene enkele demonstratie van godsdienstigen aard in Turkije was voorgevallen, alleen blijken van nationalen geest hadden zich voorgedaan, maar geen enkel spoor van die Mohammedaansche dweepzucht, welke uit vroeger tijden maar al te wel bekend was. Ten blijke der Turksche verdraagzaamheid, die hij erkende een gevolg te kunnen zijn van de onverschilligheid der Turken in godsdienstzaken, las hij eene depêche voor, welke hij zoo even uit Konstantinopel van den Britschen gezant had ontvangen, en waaruit bleek dat de Sultan in de laatste dagen een bevelschrift heeft onderteekend, hetwelk het getuigenis van Christenen in het geregt met dat van Mohammedanen gelijk stelt. De minister besloot met te zeggen dat hij den Griekschen opstand betreurde. » Door oproer — zeide hij — kunnen de Christenen in Turkije niets winnen; het is niet door te droomen van een Byzantijnsch rijk, niet door Rusland in de hand te werken terwijl zij deszelfs dwanggezag verfoeijen, dat zij herstel hunner regtmatige grieven kunnen verwerven, maar alleen door zich te verlaten op den bijstand der vier mogendheden; deze zouden aan haren pligt jegens het Christendom en jegens Turkije zelf te kort doen, indien zij verzuimden aan de Christenen in Turkije het volle genot van alle burgerlijke en godsdienstige regten te verzekeren en in Turkije den weg te banen voor de Christelijke beschaving, die het beste middel is om het Ottomannische rijk tegen buitenlandsche vijanden en binnenlandsche revolutien te beveiligen."

— De te Spithead vereenigde vloot moet jl. Zaturdag, in bijzijn der Koningin, in zee gestoken en naar de Oostzee gestevend zijn.

In de officiele *London Gazette* van jl. Vrijdag, is eene koninklijke proclamatie afgekondigd, waarbij de bestaande strafbepalingen tegen hen die ten oorlog bruikbare schepen aan vijanden van Engeland of van deszelfs bondgenooten leveren, aan het publiek worden herinnerd.

In hetzelfde nommer van het officiele blad is afgekondigd, dat zeelieden die in het gebied van Hare Majesteit of van de Oost-Indische Compagnie wegloopen van Nederlandsche koopvaardijschepen, gevat en weder aan boord hunner schepen gebragt zullen worden.

In het Hoogerhuis is de bewering van een der pairs, dat de naar de Oostzee bestemde Britsche vloot niet in allen deele naar behooren bemand en uitgerust was, door lord Aberdeen nadrukkelijk wedersproken. Hij zeide, dat die vloot in even goeden staat uitliep als ooit eene Britsche vloot ten strijde was gezonden; insonderheid deed hij opmerken dat zij geen enkel man aan boord had, die zijns ondanks dienst deed, en dat men niet als vroeger de gevangenissen had ledig gemaakt om de bemanning aan te vullen.

In het Lagerhuis verklaarde een der bewindslieden dat Russische producten, behoorende aan onderdanen van Engeland of van onzijdige Staten, onder Britsche of onzijdige vlag vervoerd wordende, zouden worden geëerbiedigd als onzijdig eigendom.

De *Times* zegt dat Engeland niet alleen de Oostzee en de Zwarte zee voor elken uitvoer van Russische producten moet sluiten, maar ook de haven van Archangel moet blokkeren.

FRANKRIJK.

De *Moniteur* van den 11den behelst eene door den Keizer goedgekeurde voordragt des ministers van finantien betrekkelijk de geldleening waartoe het gouvernement door de wetgevende kamers gemagtigd is. » Volgens eenen wenk van Uwe Majesteit zelve — zegt de minister hoofdzakelijk — stel ik u voor, de som van 250 millioen op te nemen bij openbare inschrijving. Groote kapitalisten, vermogende finantiele vereenigingen hebben aangeboden de leening, hetzij regtstreeks of bij openbare aanbesteding, op zich te nemen. Uwe Majesteit had slechts tusschen die aanbiedingen te kiezen, maar heeft geene derzelve willen aannemen; zij wilde zich liever regtstreeks en zonder tusschenpersonen tot het publiek wenden; zij wilde de winst die de kapitalisten door het bijeenbrengen der verlangde som zouden behaald hebben, voor het geheele publiek bewaren.

» Tot nog toe scheen de tusschenkomst dier vermogende tusschenpersonen onmisbaar; en alle voorafgegane gouvernementen hadden daartoe de toevlugt genomen. Toen was de staatsrente bijkans uitsluitend te Parijs en in de portefeuille van een klein aantal kapitalisten vereenigd; thans heeft zij zich in de departementen verspreid en is zij tot in de matigste fortuinen doorgedrongen. In 1847 waren er nog maar 207,000 renteniers, waarvan drie vierde gedeelten te Parijs. In 1854 zijn er 664,000, waarvan meer dan de helft in de departementen te huis behooren; en onder hen zijn 94,000 die aan staatsrente niet meer dan 20 fr. trekken.

» Deze verregaande verspreiding der staatsrente; het feit dat een ieder bekend is geworden met het voordeelige dezer bezitting, die even veilig is als de grondeigendom en buitendien een hoogen, onveranderlijken en op een bepaalden dag inkomenden interest oplevert; de door cijfers bewijsbare omstandigheid dat de staatsrente in de departementen meer en meer gezocht wordt, — alles werkt thans zamen om een regtstreeksch beroep der schatkist op het publiek mogelijk te maken.

» Dit beroep op allen ligt in den aard en het innerlijke wezen van Uwer Majesteits gouvernement. Buitendien is er thans eene bijzondere omstandigheid, welke deze wijze van geldleening bij uitstek aanbeveelt. Onderscheiden oorzaken hebben sedert eenigen tijd zamengewerkt om den prijs der Fransche staatsrente voor het oogenblik te doen dalen. De duurte der levensmiddelen heeft de snelle ontwikkeling van het algemeen vermogen vertraagd; de moeijelijkheden van het Oostersche geschil hebben eenige ongerustheid verwekt; misschien heeft ook de speculatie bijgedragen om de koersen te doen dalen met het oog op de toekomstige behoeften der schatkist en in afwachting der middelen die zouden worden aangewend om daarin te voorzien: al deze omstandigheden brengen mede dat de Staat rente uitgeve voor eenen prijs die voor de nemers zeer voordeelig is. Dit is eene reden te meer, en eene krachtige reden om aan het geheele publiek gelegenheid te geven om ze te nemen. Moet de schatkist eene opoffering doen, zij zal het doen zonder leedwezen omdat het ten bate van allen zal zijn.

» In welk fonds zal de leening worden gesloten? Zoo zij door tusschenkomst der kapitalisten tot stand kwam, zou men ongetwijfeld de drie percents rente uitsluitend hebben moeten kiezen. Doch wanneer men zich tot het geheele publiek wendt, moet men niet vergeten dat de departementen eene blijkbare voorkeur voor de $4\frac{1}{2}$ percents hebben. Ik stel alzoo aan Uwe Majesteit voor, aan de inschrijvers de keuze te laten, en hun beide, 3 en $4\frac{1}{2}$ percents, aan te bieden.

» De inschrijvers zullen aanstonds een tiende der ingeschreven som moeten storten, en het overige in vijftien maandelijksche termijnen, zoodat de geheele som in Julij 1855 zal betaald zijn. Evenwel zal de nieuwe $4\frac{1}{2}$ percents rente reeds van 22 Maart 1854 en de nieuwe 3 percents

van 22 December 1853 den vollen interest dragen: zoo is steeds bij alle geldleeningen gehandeld, opdat de nieuwe rente terstond op gelijken voet als de oude rente van hetzelfde fonds zou staan. Dit voordeel zal ook voor die inschrijvers niet verloren gaan, welke vóór den termijn van storting betalen; want daarvoor zal hun eene korting van 4 per cent worden verleend. Met het oog op dit voordeel stel ik voor, de 4½ percents uit te geven tot den prijs van fr. 92.50, dat is nog 60 centimes beneden den beursprijs van gisteren; en de 3 percents tot den prijs van 65 fr. 25 c., dat is 1 fr. 20 c. beneden den laatsten beursprijs. In de daad wordt alzoo de 4½ percents voor 3 fr. 30 c. en de 3 percents voor 2 fr. 95 c. minder dan de beursprijs aan het publiek aangeboden. Dit is een aanmerkelijk voordeel; maar zoo vaak de schatkist zich van de tusschenkomst der groote kapitalisten heeft moeten bedienen, heeft zij hun even groote voordeelen moeten aanbieden. Sedert dertig jaren zijn alle geldleeningen gedaan bij openbare aanbesteding; en alle zijn beneden den slotkoers van den vorigen dag aangegaan; het verschil is gemiddeld 3 francs geweest. Dit verschil was noodig om aan de aannemers de winst te verschaffen zonder welke zij de operatie niet zouden hebben kunnen op zich nemen. Het groote voordeel der algemeene inschrijving is dat die noodwendige winst aan allen wordt aangeboden, in plaats van te worden bewaard voor enkelen.

» Bij zoo voordeelige voorwaarden zal er misschien voor meer dan de verlangde som van 250 millioen worden ingeschreven. In dit geval zal elke inschrijving eene evenredige vermindering ondergaan; maar ik stel voor te bepalen dat inschrijvingen voor niet meer dan 50 fr. rente in dat geval tot het volle bedrag zullen worden aangenomen. Deze bevoorregting der kleine inschrijvingen verzekert aan den grooten hoop de winst der operatie, en is ook uit het finantiele oogpunt raadzaam; want die kleine renteniers zullen meestal vóór den termijn van storting betalen, en zullen hunne inschrijvingen niet weder aan de markt brengen maar als duurzame geldbelegging bewaren.

» Met dat al schijnt het mij noodig geene inschrijving voor minder dan 10 fr. rente aan te nemen. Dit bedrag zal voor een kapitaal van een weinig meer dan 200 fr. te verkrijgen zijn, en elk zal daarvoor kunnen inschrijven die aanstonds eene som van nagenoeg slechts 20 francs en het overige in vijftien maanden tijds kan betalen.

» Wanneer zoodanige voorwaarden worden gesteld, twijfel ik geen oogenblik aan het welslagen der algemeene inschrijving. Iets dergelijks is nog nimmer beproefd. De Staat vraagt thans geene opoffering van de inschrijvers, maar biedt hun een voordeel aan.

» De schaarschheid van levensmiddelen, welke alle publieke effecten zoo sterk in prijs heeft doen dalen, loopt ten einde; de uitvoer van het geld tot betaling van granen houdt op, en het geld vloeit weder naar de Bank; de inkomsten der schatkist, die in December en Januarij ten gevolge der duurte van het brood waren verminderd, zijn in Februarij weder begonnen toe te nemen, en alles doet dus eene rijzing van den prijs onzer staatsschuldbrieven verwachten. Het welslagen der inschrijving kan dan ook als zeker worden beschouwd: het zal eene gewigtige uitkomst zijn voor onze finantien, een nieuw blijk van Frankrijks rijkdom, en een schitterend bewijs van deszelfs vertrouwen op Uwe Majesteit."

De Parijsche beurs schijnt volgens onderscheiden berigten het leeningsplan zeer goed opgenomen te hebben, terwijl de prijs der Fransche staatsschuldbrieven jl. Zaturdag na het bekend worden van hetzelve nagenoeg op dezelfde hoogte gebleven is. Men schijnt algemeen te denken dat het nieuwe plan, hetwelk het gouvernement den moed gehad heeft aan te nemen, wel zal slagen; doch de groothandelaren der geldmarkt zien, naar verzekerd wordt, met leede oogen dat hunne hulp niet meer onmisbaar wordt geacht, en zouden daarom gaarne zoo mogelijk het plan tegenwerken.

— Bij een keizerlijk besluit van den 11den dezer is de maarschalk Vaillant benoemd tot minister van oorlog, ter vervanging van den maarschalk de Saint Arnaud, die tot opperbevelhebber der Fransche troepen in het Oosten benoemd is.

— De op den 9den dezer opgemaakte maandstaat der Bank van Frankrijk wijst, in vergelijking met den laatstvorigen maandstaat, eene verflaauwing van handel en speculatie aan; doch voor het eerst sedert geruimen tijd is de voorraad specie der Bank iets toegenomen: hij bedraagt thans nagenoeg 292 millioen francs, of omstreeks 12 millioen meer dan eene maand vroeger. Daar de Bank minder zaken gedaan heeft, is ook de hoeveelheid omloopende biljetten verminderd, en van 623 millioen tot 598 gedaald.

INDIE EN CHINA.

De Indische landpost heeft jl. Zaturdag te Triëst berigten uit Bombay van den 14den Februarij, uit Batavia enz. aangebragt. Zij behelzen, voor zoover uit onderscheiden telegraphische mededeelingen is op te maken, geen politiek nieuws van belang. De geruchten omtrent vijandige bedoelingen van Perzie en Afghanistan jegens het Britsch-Indische rijk vonden in Indie zelf thans minder geloof dan vroeger.

BEURS-BERIGTEN. (*Naar officiele opgaven.*

Parijs 11 Maart: Fransche 3 pcts. rente fr. 66.55; idem 4½ pcts. fr. 92.95.

Londen 11 Maart: Engel. 3 pcts. gecons. 91 pct.; Nederl. 2½ pcts. 55⅞ pct.; idem 4 pcts. 85½ pct.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den 13den Maart* 1854.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn de beraadslagingen over het wets-ontwerp tot vordering van inkwartiering, onderhoud van krijgsvolk, transporten en leverantien voor 's Konings legers of vestingen en op den doortogt van troepen in tijd van vrede voortgezet.

De heer van Lennep heeft, bij het openen der behandeling van de artikelen, als motie van orde voorgesteld om de algemeene beraadslaging, die laatstleden Zaturdag gesloten was, te hervatten. Dit voorstel werd door hem gedaan naar aanleiding van de invoeging door de Regering van een nieuw artikel achter artikel 3, aldus luidende:

» Art. 4. De burgemeesters der gemeenten, waar krachtens de voorafgaande artikelen opeischingen zijn gedaan, zijn verpligt daarvan binnen drie dagen kennis te geven aan Gedeputeerde Staten, met opgave der wijze waarop aan de opeisching gevolg is gegeven, en zoo zij daartoe niet hebben medegewerkt, met opgave der redenen die dit hebben belet.

» Indien Gedeputeerde Staten, hetzij op grond van deze kennisgeving of van klagten van elders vernomen, na behoorlijk onderzoek, van oordeel zijn, dat de opeisching onregelmatig is geschied, of te ver is uitgestrekt, of in de uitvoering onbillijk of ongelijkmatig is gehandeld, doen zij daarvan aan Ons verslag, met aanwijzing der middelen van herstel voor het verledene en van verbetering voor het vervolg.

» Gedeputeerde Staten behandelen dit onderwerp als van dringenden aard.

» Op elk zoodanig verslag wordt door Ons eene eindbeslissing genomen."

Terwijl van regeringswege ook was voorgedragen om bij art. 17 (oud) te voegen de woorden:

» Ook in het geval bij dit artikel bedoeld is art. 4 dezer wet van toepassing."

Het voorstel van den heer van Lennep is niet aangenomen, maar met 54 tegen 10 stemmen verworpen, waarop de behandeling der artikelen is aangevangen.

Bij de discussie over artikel 1 zijn twee amendementen voorgesteld; één door den heer Wintgens, strekkende om daaraan eene nieuwe alinea toe te voegen, welke aldus zou luiden:

» Bij de reglementen, bepalende op welken voet schadeloosstelling wordt verleend wegens de inkwartieringen, het onderhoud van het krijgsvolk en de transporten en leverantien boven vermeld, worden tevens aangewezen de personen welke daarvan in den regel zullen zijn vrijgesteld en voorschriften gegeven opdat de last in de gemeente gelijkmatig worde gedragen, en niet worde gelegd op de inwoners wanneer op andere wijze daarin kan worden voorzien."

Een door den heer de Brauw, dienende om artikel 1 van het wetsontwerp tot artikel 2 te maken en de wet te doen aanvangen met het volgende:

Art. 1. Geene inkwartiering heeft bij ingezetenen plaats, geene transporten en leverantien worden van hen gevorderd wanneer op andere wijze daarin kan worden voorzien. De last der inkwartiering en van het onderhoud van het krijgsvolk wordt in de gemeenten gelijkelijk over de ingezetenen verdeeld. Van dien last worden verschoond zoodanige huizen waar gevaarlijke zieken, of waar kraamvrouwen zijn, alsmede waar zich een lijk bevindt; huizen alleen door vrouwen bewoond, of door vrouwen met minderjarigen kunnen mede worden verschoond. Plaatselijke verordeningen bepalen regels voor de gelijke verdeeling van den last en de wijze waarop van de gevallen van uitzondering moet blijken; waar zulks mogelijk is bepalen zij tevens de voorwaarden waarop de ingezetenen die het verlangen de bij hen ingekwartierde militairen zullen kunnen uitbesteden."

Na eene lange beraadslaging over art. 1 en de daarop voorgestelde amendementen, aan welke deelgenomen hebben de heeren Wintgens, van der Brugghen, Thorbecke, van Goltstein, de Man, de Brauw, van Nispen van Sevenaer, Storm van 's Gravesande, Groen van Prinsterer, Godefroi, en de Ministers van Justitie en van Oorlog, is het amendement van den heer de Brauw als van de wijdste strekking het eerst in stemming gebragt en met 39 tegen 26 stemmen aangenomen, na welke stemming de Minister van Justitie verklaard heeft namens de Regering het wets-ontwerp in te trekken.

Tegen het amendement van den heer de Brauw hebben gestemd de heeren: van Heiden Reinestein, Storm van 's Gravesande, van Goltstein, van Bosse, Wintgens, van der Brugghen, Taets van Amerongen, van Lennep, van Foreest, Schimmelpenninck van der Oije, van Eck, de Kempenaer, Slicher van Domburg, Rochussen, Bieruma Oosting, de Man, Schimmelpenninck, van Franck, Hoekwater, Baud, Gevers van Endegeest, van Deinse, Rijk, Stolte, Donker en de Voorzitter.

In deze zitting is ingekomen een wets-ontwerp strekkende tot het brengen van eenige veranderingen in de straffen voor misdrijven door het krijgsvolk te water gepleegd.

De Kamer heeft bepaald: 1°. dat de beraadslagingen over de wetsontwerpen tot naturalisatie van W. J. Driessen en zeven anderen, en van C. Hill en zeven anderen, waaromtrent heden de eindverslagen zijn uitgebragt, nader zullen worden bepaald;

2°. dat omtrent de conclusien der verslagen heden uitgebragt op

a. de publicatie van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indie omtrent den invoer van buskruid enz. op Sumatra;

b. de publicatie van denzelfden Gouverneur-Generaal omtrent den uitvoer van goud en zilver uit Nederlandsch Indie; en

c. de overeenkomst tusschen Nederland en Hessen gesloten tot wederkeerige uitlevering van boosdoeners;

in eene eerstvolgende vergadering zal worden beslist.

Volgens een berigt van Zijner Majesteits consul te KOPENHAGEN zijn aldaar gedurende 1853 regtstreeks uit Nederland aangekomen 13 Nederlandsche schepen, waarvan uit Amsterdam 9 met diverse waren, 3 met schors, uit Leeuwarden 1 met cichoreiwortels. Uit vreemde havens kwamen 22 Nederlandsche schepen, waarvan uit New-Castle 1 met steenkolen en 1 met diverse waren; uit Antwerpen 4 met dito; uit Hartlepool 1 met steenkolen, uit Bremen 3 met tabak, 1 met aardewerk, 2 met diverse waren; uit Stettin 1 met diverse waren; uit Leith 1; uit St. Davids 2; uit Sunderland 1; uit Charlestown 1 met steenkolen; uit Wismar 1 in ballast; uit Bayonne 1 met wijn en 1 met terpentijnolie.

Naar Nederlandsche havens vertrokken uit Kopenhagen 2 Nederlandsche schepen, beide naar Schiedam met granen. Naar vreemde havens vertrokken 33 Nederlandsche schepen, waarvan naar Memel 1; naar Danzig 8, naar de Baltische zee 13, naar Umea 1, naar Archangel 1, naar Windau 2, naar Riga 1, naar Anclam 1, naar Colberg 1, naar Heiligenhafen 1, naar Vordingborg 1 in ballast; naar Wells 1 met raapkoeken, naar Stockholm 1 met diverse waren. Voorts kwamen gedurende 1853 regtstreeks uit Nederlandsche havens 15 vreemde schepen.

Den 12den Maart zijn verzonden vel 160—162 van het BIJBLAD II, inhoudende het verslag van het verhandelde in de zitting der Tweede Kamer van 11 Maart jl.

Met dit nommer der *Staats-courant* wordt verzonden vel 131 der *Bijlagen* van het BIJBLAD II, behelzende het Voorloopig Verslag der Com-

missie van Rapporteurs voor het ontwerp van wet tot verhooging van hoofdstuk X der Staatsbegrooting voor 1854, en eene Nota als bijlage tot dat verslag.

Rhijnhoogte te Keulen 10 Maart 7 vt. 10 dm. Rhl.; 11 Maart 7 vt. 11 dm. Rhl.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

RENTEBETALING OP HET GROOTBOEK DER 3 PERCENTS NATIONALE SCHULD.

De Minister van Buitenlandsche Zaken en ad interim Minister van Finantien maakt bekend, dat de bovenstaande Rentebetaling zal geschieden op de navolgende Bureaux van het Grootboek der Nationale Schuld, gevestigd te Amsterdam, te weten:

Op het Vijfde Bureau:

voor de Kapitalen, ingeschreven onder Letter A tot en met K;

Op het Zesde Bureau:

voor de Kapitalen, ingeschreven onder Letter L tot en met Z; en wel alleenlijk over het halfjaar, verschijnende primo Maart 1854, van Woensdag den eersten tot en met Vrijdag den tienden dier maand, en vervolgens over al de nog verschuldigde halfjaren, op alle werkdagen (met uitzondering van den Zaturdag), van Maandag den dertienden Maart 1854 tot en met den 15den Julij daaraanvolgende.

Tevens worden, overeenkomstig art. 19 van het Koninklijk besluit dd. 19 Mei 1818 (*Staatsblad* n°. 24), *voor de tiende of laatste maal* opgeroepen de nog niet opgekomen regt hebbende op de Renten over het halfjaar, verschenen geweest op primo September 1849.

's Gravenhage, den 14den Februarij 1854, n°. 144.

De Minister voornoemd,
VAN HALL.

ADMINISTRATIE DER DOMEINEN.

De ontvanger der Domeinen te 's Gravenhage is voornemens op Donderdag den 6den April 1854, des middags ten 12 ure, ten huize van L. J. de Wit, Logementhouder, aan de lage zijde te Aarlanderveen, ten overstaan van den Notaris C. van der Lee, residerende te Aarlanderveen, in het openbaar, te verkoopen

„ Den ter Droogmaking gereed liggende Hoef- en Schoutenpolder, onder Ter Aar, breeder bij Biljetten omschreven."

De Conditien liggen ter lezing op de gebruikelijke plaatsen, ten Kantore van voornoemden Notaris C. van der Lee, en van den ondergeteekende.

De Ontvanger voornoemd,
H. COLLOT D'ESCURY.

, De ontvanger der Registratie en Domeinen te Helder zal op Donderdag den 28sten Maart 1854, des voormiddags ten tien ure, in het logement het Schippershuis van Evert Pot, te Hypolitus-Hoef, op het eiland Wieringen, in het openbaar, voor vier jaren doen verpachten de Domaniale Grasgewassen van den Noorderdijk en bijgelegene landen, mitsgaders de Vogelarijen, alles op het eiland Wieringen gelegen.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

, Bij besluit van den Gemeenteraad van Klundert van 4 Maart 1854, zijn afgeschaft de Kermis of Jaarmarkt in die gemeente, gehouden wordende in de week, aanvangende den eersten Zondag na St. Jan, gelijk mede de Kermissen op de gehuchten Moerdijk en Noord-Schans, beide gehouden wordende op den Tweeden Pinksterdag.

De Burgemeester,
D. KORTEWEG.
De Secretaris,
LAURENSE.

, Burgemeester en Wethouders der gemeente *Chaam* brengen bij deze ter algemeene kennis, dat door den Gemeenteraad is besloten, en daarop de vereischte goedkeuring is verzocht, tot het instellen van *twee Vee-, Laken- en Linnenmarkten*, welke jaarlijks binnen deze gemeente zullen gehouden worden daags vóór den derden Vrijdag in de maanden April en October.

Chaam, den 10den Maart 1854.

M. F. H. A. BEKKERS, *Burgemeester.*
A. HENDRIKX, *Secretaris.*

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

, Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Maastricht, de dato gisteren, is op eigen verzoek, wegens zwakheid van geestvermogens, onder Curatele gesteld *Pieter Joseph Lintzen*, Landbouwer, wonende te Mechelen, gemeente Wittem.

Maastricht, den 10den Maart 1854.

De Officier bij de Regtbank voorn.,
VAN SCHAECK, *Subst.*

, Ter voldoening van art. 28 van het Wetboek van Koophandel wordt bij deze bekend gemaakt, dat bij Acte op den 8sten Maart 1854 ten overstaan van den Notaris *Cornelis Metzelaar* en getuigen, te Amsterdam verleden, behoorlijk geregistreerd, tusschen de ondergeteekenden *Antoni Friderik Muller* en *Harmanus Albertus van Dijk*, Goudsmeden, beiden te Amsterdam, op de Oudezijds-Achterburgwal woonachtig, is aangegaan eene Vennootschap tot het voortzetten hunner Goudsmidsaffaire, onder de Firma van *Muller en van Dijk*, waarvan beide de teekening zullen hebben, doch alleen voor zaken de Vennootschap betreffende, en, nimmer tot het opnemen of geven van gelden noch tot het teekenen van borgtogten, en zulks voor den tijd van vier achtereenvolgende jaren, te rekenen van primo Januarij 1854 en bij gebreke van opzegging in de zes eerste maanden van het vierde jaar, telkens met continuatie voor vier jaren.

A. F. MULLER.
H. A. VAN DIJK.

, Bij Acte, op den 7den Maart dezes jaars voor den Notaris *Alexander Tall* en getuigen alhier gepasseerd, behoorlijk geregistreerd, is tusschen de ondergeteekenden *Pieter Petrus Kievits*, Koopman, *Wilhelmus de Ruijter*, zonder beroep, beiden te Amsterdam woonachtig, en *Klaas Brink*, Schipper, wonende te Hoorn, aangegaan eene Vennootschap betreffende eene *Stoombootdienst*, *tot vervoer van Reizigers, Koopmansgoederen enz.*, tusschen de steden Amsterdam en Hoorn *vice-versa*, en zulks voor den tijd van tien achtereenvolgende jaren, aanvang genomen hebbende met en op den 7den Maart 1854, zullende ingeval zes maanden vóór de expiratie der gedachte tien jaren, geene legale aan- en opzegging hieromtrent van den een aan den ander zal zijn geschied, het daarvoor moeten worden gehouden dat deze Vennootschap wederom voor een gelijk tijdvak is gecontinueerd, hoedanig ook ten aanzien der volgende expiratien zal worden gehandeld, en zal deze Vennootschap dragen de Firma van *P. P. Kievits & Compagnie*, tot het teekenen van welke Firma de Vennooten respectivelijk zullen zijn bevoegd en geregtigd, edoch tot geene andere zaken dan die, welke de Vennootschap regtstreeks regarderen, terwijl de Kantoren dezer Vennootschap zullen zijn gevestigd te Amsterdam en te Hoorn, en de posten van Commissarissen en Bestelders der Stoombootdienst worden waargenomen door den tweeden ondergeteekende te Amsterdam, en door den laatst ondergeteekende te Hoorn.

Geschiedende deze bekendmaking ter voldoening aan Art. 28 van het Wetboek van Koophandel.

P. P. KIEVITS.
W. DE RUIJTER.
KL. BRINK.

HANDLIGTING.

Bij Acte van den eersten Maart 1854, naar behooren geregistreerd, is door den heer Regter van het vijfde Kanton, eerste Arrondissement, provincie Friesland, ten verzoeke van *Mient Douwes Broersma*, wonende te Gerkesklooster, doch gewoonlijk verblijf houdende te Augustinusga, na alvorens zijnen voogd, toezienden voogd en verwanten te hebben gehoord, aan denzelve Handligting verleend, en aan hem bepaalde regten toegekend, om handel te drijven in Vee en andere Goederen, zijne vastigheden te gebruiken of te verhuren, en de daarvan komende voordeelen of huren te ontvangen en daarvoor te quiteren.

Waarvan afkondiging geschiedt krachtens Art. 486 Burgerlijk Wetboek.

Voor extract conform,
De Griffier,
Mr. A. ELDERING FERF.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, 13 Maart 1854, 1/4 voor 4 ure.

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Geblev. koers.	Laatste koers v gisteren
NEDERLAND. Werk. Schuld.	2 1/2	54 3/8	54 3/4	54 3/4	54 3/8
Dito dito.	3	66 1/2	66 3/4	—	66
Dito dito.	4	82 5/8	82 3/4	82 5/8	82 9/16
Amortisatie	3 1/2	—	—	—	83
Aand. Handel. maats.	4 1/2	—	—	—	111
O. I. Leening 1844	4	—	—	—	—
Aand. Arnh. Spoorweg.	4 1/2	—	—	—	—
Dito Holl. dito.		—	—	—	—
BELGIE. Certificaten	2 1/2	—	—	—	—
Dito Rothschild		45 1/8	—	—	44 7/8
FRANKRIJK. Certificaten	3	—	—	—	—
RUSLAND. Bij *Hope en C.*	5	96	96 1/8	—	95 5/8
Dito A°. 1828-1829		95 1/2	95 3/4	—	95 1/4
Inschr. op 't Grootboek	6	—	—	—	—
Dito Certificaten		58 1/2	—	—	58 1/4
Cert. dito Hamb. Admin.	5	—	—	—	—
Negot. 1831 en 1833	5	—	—	—	82 1/2
Negot. 1840	4	72 1/2	—	—	72 1/2
Dito *Stieglitz*	4	71 5/8	71 7/8	—	71 5/8

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Geblev. koers.	Laatste koers v. gisteren.
RUSLAND. Neg *Stiegl.* Nieuwe	4	—	—	—	—
Nieuwe Engelsche.	4 1/2	79 3/8	79 5/8	—	79 1/2
SPANJE. Nieuwe 3 pcts. thans	1	18	18 1/8	—	17 5/8
Nieuwe	3	36 3/4	—	—	36 3/4
Binnenlandsche	3	33 7/8	34	33 15/16	33 1/2
Cert. Coup. Sp. Com.		3 15/16	—	—	3 7/8
Amortisabele Schuld.		3 7/8	—	—	3 13/16
PORTUGAL, Londen, Nieuwe	3	31 3/4	32	32	31 7/16
Dito Uitgestelde.		—	—	—	—
OOSTENRIJK. Bank.	5	—	—	—	—
Dito.	4	—	—	—	—
Metal. 1816-1852.	5	60 1/4	60 1/2	—	60 3/8
Dito 1847.	2 1/2	31	31 1/8	—	31
Dito 1851-1852.	2 1/2	31	31 1/8	—	31
Dito 1849.	5	76 3/8	76 7/8	76 3/8	76 7/8
Dito Lett. B.	5	76 3/8	76 7/8	76 3/8	76 3/8
Aand. *f* 500 bij *Rothschild*.		—	—	—	—
Dito - 250 dito 1839.		—	—	—	—
NAPELS. Certific. bij *L. en B.*	5	—	—	—	—

	pCt.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Geblev. koers.	Laatste koers v. gisteren.
POLEN. Obligatien.	4	61 1/2	—	—	—
Aandeelen 1835		—	—	—	130
SARDINIE. Te Londen	5	—	—	—	—
DENEMARKEN. Dito	5	—	—	—	—
PERU. Dito	4 1/2	59 3/4	—	—	59 3/8
GRIEKENLAND. Dito	5	—	—	—	—
PHILADELPHIA. Bij *Hope en C.*	5	—	—	—	—
Te Londen.	6	—	—	—	—
Bank, origin.		—	—	—	3 5/16
LOUISIANA. Te Londen	5	—	—	—	—
BRAZILIE. Te Londen 1824.	5	—	—	—	—
Dito 1843.	5	91 1/2	—	—	—
GRENADA. Dito à L. st. 100	2 1/2	16 1/4	—	—	16 3/16
Dito Uitg.		—	—	—	—
ECUADOR		—	—	—	—
MEXICO. Te Londen L. st. 100	3	23 1/8	—	—	23 1/16
Dito Onbepaalde.	3	23 1/8	—	—	23 1/16
VENEZUELA. Te Londen	3 3/4	—	—	—	24 5/8
Dito Uitg.	1	—	—	—	10

WISSELKOERSEN.

			G.	P.
Parijs	2/m.	do.	55	—
Idem	kort.	»	55	—
Bordeaux	2/m.	»	54 7/8	—
Idem.	15/d.	»	55 1/4	—
Madrid	3/m.	»	240	—
Cadix	»	»	240	—
Sevilla	»	»	237	—
Bilbao	»	»	238	—
Lissabon	»	»	40 3/4	—

			G.	P.
Porto.	3/m.	do.	40 1/4	—
Genua	2/m.	»	45 1/4	—
Livorno	»	»	37 3/4	—
Napels	»	»	81	—
Weenen	6/w.	»	—	—
Augsburg	»	»	35 3/8	—
Frankfort a/M.	»	»	98 1/2	—
St. Petersburg	2/m.	»	—	—
Rotterdam kort. per *f* 100			1/8	—

Londen	kort.	f	11.60	à	—
Idem	2/m.	»	11.50	à	—
Hamburg	kort	St.	—	à	—
Idem	2/m.	»	—	à	—

KOERS VAN HET GELD.

Beleening 3 à — Disconto 3 à —
Prolongatie 3 à —

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.